

JEG BRÆNDER FOR

**Stive former gør
Mikael Bertelsen sur.
Nu får han årets
Dan Turèll-pris
- og det gør ham glad**

- Jeg stod med min lønseddel i hånden og tænkte: 'Hold da op, betyder det virkelig så meget på bundlinjen at gå fra tv til at blive radiovært på P1!', da telefonen ringede og de spurgte, om jeg ville modtage årets Dan Turèll-pris.

- Så du spurgte: 'Hvor mange kroner er der i den?'

- Nej, nej ... jeg var bare slet ikke sikker på, om jeg kunne leve op til det. Bagefter tænkte jeg også på, om jeg overhovedet virkede glad nok, siger Mikael Bertelsen.

BAGLÆNS NYTÅRSTALE

Ydmygheden er efterhånden legendarisk. Om han sidder på tv-skærmen i jakkesæt og laver heavy metal ud af Anders Fogh Rasmussen ved at spille statsministerens nytårstale baglæns på Judas Priest-manér - eller han forklarer om sit forhold til Onkel Danny på den café i København, der allerede i 1977 blev opkaldt efter Mesteren.

- Men jeg er også lidt nervøs ved priser i det hele taget. Jeg tror, de kan nedbryde folk. Man kan nemt komme til at hvile på laurbærrerne, og det er bestemt ikke godt, hvis man synes, man skal videre. Prøv at se på Thomas Vinterberg. Hvad hjælper det, han rejser rundt og modtager priser i fire år, hvis han så ikke får lavet film i al den tid?

MÅTTE SKIFTE SPOR

For 35-årige Bertelsen, der på rekordtid blev et tv-fænomen, var det lige præcis det, han ikke ønskede skulle ske. At han bare red videre på bølgen og groede fast.

- Jeg synes, man skal stoppe, mens legen er god.

- *Jamen, hvorfor? Du kunne have fået alt uanset hvilken hylde, du havde peget på?*

- Nej, sådan er det ikke i tv-verdenen. Som tv-navn kan du overhovedet ikke styre din egen skæbne. Måske har du ramt plet med noget, folk synes, var sjovt, og næste gang synes de måske ikke, det er lige så sjovt. Succes kan være der den ene dag og være væk den næste. Og så siger chefen pludselig: 'Nå, nu stopper dit program, men vi har lige købt det her fantastiske quiz-koncept i England'. Og jeg tror, glidebanen begynder lige dér, hvor du tager det quiz-program og går ind i studiet og siger: 'God aften ...'. Jeg kan kun lave det, jeg laver, hvis jeg brænder for det. Hvis jeg ikke er afhængig af det. Derfor måtte jeg stå af og skifte spor.

VILLE VÆRE USYNLIG

- *Og så gemte du dig på radioen med et hemmeligt talkshow?*

- Der var så meget omkring min person, at jeg havde brug for at være lidt usynlig. Der er folk, der har sagt til mig: 'Hvorfor vil du dog svigne hen og blive en mu-

seumsgenstand på P1?' Men for mig er det en stor udfordring. I radioen kan jeg ikke gennemføre det på charmen. Jeg er nødt til at være i gear med de trods alt

180.000, der hver tirsdag hører det. I det første program kom jeg til at sige 'Cicero fra det gamle Grækenland ...'. Jeg fik 47 e-mail, og den stod ikke rigtig til at redde.

vel? Så man kan sige, at her skal jeg ikke tale ned til folk, jeg skal nærmest snakke op til dem.

Ud over prisen på 6000 kroner, som uddeles på onsdag, følger et

ægte relikvie: Dan Turèll-slipset.

- Jeg har jo noget med slips. I tv-talkshowet lånte jeg slips af mennesker, som jeg respekterede og gerne ville interviewe, hvis jeg

- Jeg er ikke god til grimasser, siger Mikael Bertelsen, der minder om, hvorfor J.F. Kennedy stadig betragtes som den mest seriøse statsmand nogen sinde. - Han sagde altid: 'No funny pictures!' Det, synes jeg, er tankevækkende.